

Zadania dla dzieci 6-letnich z grupy „Słoneczka”

od 1 do 5 czerwca 2020 roku

Niby tacy sami, a jednak inni

1 czerwca (poniedziałek)

1. Słuchanie opowiadania Agaty Widzowskiej *Piłka dla wszystkich*.

Książka (s. 82–83). Dzieci słuchają opowiadania i oglądają ilustracje w książce.

<https://flipbooki.mac.pl/przedszkole/npoia-bbplus-ks/mobile/index.html#p=84>

Niepełnosprawny Franek z grupy Ady często śnił o tym, że gra w piłkę nożną. W snach nie siedział na wózku inwalidzkim, tylko biegał po boisku najszybciej z całej drużyny i strzelał najwięcej goli. – Brawo, Franek! – krzyczeli kibice. – To najlepszy zawodnik! – rozlegały się głosy. Jednak gdy szczęśliwy i dumny Franek otwierał oczy, od razu uświadamiał sobie, że to był tylko sen, a on nigdy nie zostanie piłkarzem. Patrzył na swoje nogi, którymi nie mógł poruszać, i robiło mu się wtedy bardzo smutno. Ada przyjaźniła się z Frankiem i bardzo lubiła się z nim bawić. Pewnego dnia zauważyła, że chłopiec jest wyjątkowo radosny. Miał roześmiane oczy i wesoło pomachał do niej, gdy tylko pojawiła się w sali. Dziewczynka była ogromnie ciekawa, co jest tego przyczyną. Może dostał długo oczekiwany bilet do teatru? A może spełniło się jego marzenie o jeździe na koniu? – Cześć! Nie uwierzysz, co się stało! – powiedział Franek, gdy Ada usiadła przy nim na dywanie. – Opowiedz. – W sobotę pojechałem z moim starszym kuzynem na mecz piłki nożnej. Grały drużyny z dwóch różnych szkół. Byłem bardzo blisko i mogłem obserwować każdy ruch zawodników! – To świetnie. Ja nie przepadam za oglądaniem meczu, ale cieszę się, że ci się podobało – odpowiedziała Ada. – Mój kuzyn podwiózł mnie do ławki, na której siedzieli zawodnicy rezerwowi. I całe szczęście, bo bramkarz skręcił nogę w kostce i trzeba go było zastąpić. Wyobraź sobie, że nagle ktoś kopnął piłkę, a ja ją złapałem! – Ojej! Zostałeś bramkarzem? – Nie. Po prostu piłka wypadła poza boisko i leciała prosto na mnie. Chwyciłem ją i rzuciłem z powrotem jednemu z napastników. – Brawo! – A wtedy on na mnie nakrzyczał... – Jak to nakrzyczał? Powinien ci podziękować – zdziwiła się Ada. – Niestety, nie. Powiedział, żebym się stamtąd wynosił, bo tylko przeszkadzam. A jego koledzy się śmiali i słyszałem, jak mówią o mnie „krasnal na wózku”. – Prawdziwi sportowcy się tak nie zachowują! – zezłościła się Ada. – Jeden z nich zaczął pokracznie chodzić i wskazywał na mnie palcem, a potem wszyscy śmiali się z moich butów. Chciałbym chodzić, nawet taki wykrzywiony, a ja przecież nie mogę chodzić wcale... Pomyślałem, że piłka jest nie dla mnie. – Myślałam, że opowiesz mi o czymś wesołym. Jak cię zobaczyłam, wyglądałeś na szczęśliwego, a ta historia jest smutna – stwierdziła Ada. – Bo jeszcze wszystkiego ci nie opowiedziałem! – uśmiechnął się Franek. – Potem wydarzyło się coś wspaniałego! Ada była bardzo ciekawa, a Franek opowiadał dalej: – Mój kuzyn bardzo się zdenerwował i zdecydował, że zabierze mnie z tego boiska, chociaż mecz rozgrywał się dalej. Kiedy odjeżdżałem, usłyszałem dźwięk gwizdka. Kapitan drużyny przerwał mecz i zwołał wszystkich zawodników. Nie słyszałem, co do nich mówił, ale po chwili dogonił nas, a za nim przybiegła reszta drużyny. Powiedział do mnie tak: „Jako kapitan Niebieskich chciałem cię przeprosić za zachowanie moich kolegów. Oni zresztą zrobią to sami”. I wtedy każdy z

piłkarzy podszedł do mnie i podał mi rękę. Widziałem, że było im wstyd. Zapytali, jak mam na imię i co mi właściwie dolega. – To dobrze, bo już chciałam się wybrać z Olkiem na to boisko i im dokopać! – powiedziała stanowczo Ada. – Chciałaś ich zbić? – spytał zaskoczony Franek. – Nie, dokopać im kilka goli. Jak się zdenerwuję, to potrafię kopnąć tak mocno jak stąd do Krakowa! – To szkoda, że cię tam nie było – zaśmiał się chłopiec. Franek opowiedział Adzie ciąg dalszy tej historii. Zawodnicy dowiedzieli się, że chłopiec doskonale zna zasady gry w piłkę nożną, bo razem z tatą ogląda każdy ważny mecz. Zaproponowali Frankowi, żeby został sędzią, dali mu gwizdek i posadzili na honorowym miejscu, z którego miał świetny widok na całe boisko. Od tej chwili chłopiec bacznie obserwował grę, dawał sygnały zawodnikom, a nawet zadecydował o jednym rzucie karnym. Okazało się, że jest bardzo dobrym i uważnym sędzią i nikt nie powiedział o nim „sędzia kalosz”, czyli taki, który się nie zna na grze i ciągle się myli. – I wiesz, co mi powiedzieli na pożegnanie? – zakończył opowieść Franek. – Powiedzieli, że skoro mam niesprawne nogi i nie mogę grać w piłkę nożną, to przecież mam sprawne ręce i mogę grać w koszykówkę. Mój tata dowiedział się, kto prowadzi drużynę koszykarską dla zawodników na wózkach, i od jutra zaczynam treningi. A ja myślałem, że piłka jest nie dla mnie. – Piłka jest dla wszystkich! – powiedziała Ada. – Zobaczysz, kiedyś przyjdę na mecz koszykówki. Ty będziesz najlepszym koszykarzem, a ja będę piszcząca najgłośniej ze wszystkich kibiców.

- Rozmowa na temat opowiadania.

– Co śniło się Frankowi?

– O czym opowiadał Adzie?

– Jak zachowywali się chłopcy?

– Co zrobił ich kapitan?

– Kim został Franek na meczu?

– Co powiedzieli chłopcy Frankowi na pożegnanie?

– Co będzie ćwiczył Franek?

– Jak oceniacie zachowanie chłopców na początku, a jak potem, po rozmowie z kapitanem

- Ćwiczenie w czytaniu. Książka (s. 82–83) dla każdego dziecka. Dzieci samodzielnie czytają tekst.

- Wyjaśnienie pojęcia tolerancja.

Tolerancja oznacza cierpliwość i wyrozumiałość dla odmienności. Jest poszanowaniem cudzych uczuć, poglądów, upodobań, wierzeń, obyczajów i postępowania, choćby były całkowicie odmienne od własnych albo zupełnie z nimi sprzeczne. Współcześnie rozumiana tolerancja to szacunek dla wolności innych ludzi, ich myśli i opinii oraz sposobu życia.

– Czy chłopcy byli tolerancyjni?

– Czy znacie inne przypadki braku tolerancji? (Wyśmiewanie się z ludzi o innym kolorze skóry, innego wyznania...).

– Czy należy wyśmiewać się z kogoś, dlatego że jest gruby, jeździ na wózku...?

2. Wykonanie pracy plastycznej *Dzieci z całego świata*.

- Oglądanie zdjęć przedstawiających dzieci z różnych kontynentów. Dzieci oglądają zdjęcia, wymieniają różnice między przedstawionymi na nich dziećmi (kolor skóry, kształt oczu itd.).

<https://kolemsietoczy.pl/fotografie-dzieci-ze-100-krajow-swiate-dzien-dziecka/>

- Zabawa uwrażliwiająca zmysł dotyku – Badamy swoją twarz. Każde dziecko za pomocą dotyku bada kształt swojej głowy, wypukłość nosa, uszu i policzków, ułożenie brwi itp. Rodzic pyta: – Jaki kształt ma głowa? – Jakie są wasze włosy? (Proste, kręcone, miękkie...). – Wymieńcie części twarzy. – Popatrzcie na kolegę. Czy jest taki sam jak wy? Czy ma taki sam kolor oczu i włosów?
- Zapoznanie ze sposobem wykonania pracy plastycznej *Dzieci z całego świata*. Dla każdego dziecka: kartka z narysowanymi kołami (o średnicy 15 cm), kwadraty (o boku długości 20 cm), wycięte z szarego papieru pakowego, klej, nożyczki, kredki.
- Wycinanie kół.
- Rysowanie na kołach oczu, nosa, ust (kształt jest uzależniony od koloru koła).
- Przyklejanie kół na kwadracie z szarego papieru.
- Dorysowywanie włosów w taki sposób, aby zarysować kredkami linię łączącą koło z papierem.
- Wycinanie narysowanej głowy.
- Wykonanie prac przez dzieci. Układanie na kartonie kompozycji z głów, tworzącej zbiorowy portret dzieci. Kartony formatu A3, klej. Rodzic wspólnie z dziećmi układa na kartonie narysowane i wycięte głowy, a następnie dzieci je przyklejają. Na jednym kartonie można zmieścić od 6 do 8 głów. Na każdym kartonie powinny się znaleźć głowy w różnych kolorach (białe, czarne, żółte).

Wszystkiego najlepszego z okazji Dnia Dziecka dla wszystkich Słoneczek

2 czerwca (wtorek)

1. *Co jest cięższe, a co lżejsze?* – porównywanie masy za pomocą wagi szalkowej (kto posiada).
 - Dzieci porównują masę dowolnych przedmiotów posługując się określeniami, np. lalka jest cięższa niż klocek.
 - Karta pracy, cz. 4, s. 55. Kolorowanie w każdej parze cięższego przedmiotu. Kończenie rysowania wag według wzoru.

<https://flipbooki.mac.pl/przedszkole/druk/npoia-bbplus-kp-4.pdf>

2. Nauka piosenki *Jesteśmy dziećmi*.

- Posłuchaj piosenki:

https://www.youtube.com/watch?v=7K3_mSb1zRQ

*1. Czy jesteście z Afryki,
Czy też z Ameryki,
Nie jest ważne gdzie mieszkamy,
Bo jesteśmy tacy sami.*

*Ref: Jesteśmy dziećmi! Chcemy miłości!
Jesteśmy dziećmi! Chcemy radości!
Chcemy by często tulono nas
I żeby miło płynął nam czas.*

2. *Czy mówisz po polsku,
Czy też po japońsku,
Wszyscy dobrze rozumiemy,
Czego tak naprawdę chcemy.*

*Ref: Jesteśmy dziećmi! Chcemy miłości!
Jesteśmy dziećmi! Chcemy radości!
Chcemy by często tulono nas
I żeby miło płynął nam czas.*

- Czego pragnie każde dziecko?

– Czy każde dziecko jest bezpieczne i szczęśliwe?

– Czy dzieci innych ras, mające inny kolor skóry, różnią się jeszcze czymś od was?

- Powtórz tekst wspólnie z rodzicem i spróbuj zaśpiewać..
- Karty pracy, cz. 4, s. 56–57.

<https://flipbooki.mac.pl/przedszkole/druk/npoia-bbplus-kp-4.pdf>

Obejrzyj obrazek. Opowiedz, co się na nim dzieje. Odszukaj na dużym obrazku przedmioty, rośliny umieszczone na dole kart.

- Zaśpiewaj jeszcze raz piosenkę

3 czerwca (środa)

1. Wykonanie pracy *Obrazek dla przyjaciela*.

- Wypowiedzi dzieci na temat: *Kogo nazywamy przyjacielem?*

Kartonowe serce, mazak. Dzieci podają cechy przyjaciela, które rodzic zapisuje na kartonowym sercu. Np.: dba o nas, jest pomocny, opiekuńczy, rozbawia nas, czujemy się przy nim bezpiecznie...

- Zapoznanie ze sposobem wykonania prac (według Igora Buszkowskiego). Dla każdego dziecka: podstawa pudełka po czekoladkach, brystol, szary papier, kolorowy papier, nożyczki, klej. Ramą obrazka jest podstawa pudełka po czekoladkach. W jej wnętrzu dzieci tworzą dowolną kompozycję, np. góry, jezioro, las, łąkę, miasto... Aby kompozycja była wypukła, część papierów potrzebnych do wykonania pracy dzieci mogą pognieść.

- Wykonanie prac przez dzieci.

- Wysłanie zdjęcia prac (e mail, komunikator) swoim przyjaciołom.

2. Wyszukaj różnice:

Karty pracy cz.4 s.52

<https://flipbooki.mac.pl/przedszkole/druk/npoia-bbplus-kp-4.pdf>

4 czerwca (czwartek)

- Słuchanie tekstu Jolanty Kucharczyk *Moje uczucia*.

Dzieci oglądają nazywają emocje przedstawione na obrazkach buzi.

- Kiedy się złościemy? (Kiedy ktoś lub coś nie pozwala robić tego, co chcemy albo dostać tego, czego potrzebujemy, gdy ktoś chce nam wyrządzić krzywdę).
- Kiedy się smucimy? (Gdy żegnamy się z tym, co straciliśmy albo gdy godzimy się z tym, że niektórych rzeczy nie będziemy mieć).
- Kiedy się boimy? (Gdy czujemy zagrożenie, strach chroni nas przed nim, bo każe nam krzyknąć, uciekać, chować się lub walczyć).
- Kiedy się cieszymy? (Różne osoby cieszą inne rzeczy, zdarzenia).
- Kiedy się wstydzimy? (Gdy różnimy się czymś od innych i oni dają nam to odczuć; gdy nie spełniamy czyichś oczekiwań, nadziei, gdy przyłapano nas na czymś niewłaściwym).
- Kiedy zazdrościmy? (Gdy nie mamy tego, co mają inni – pojawia się wtedy w nas złość lub smutek, możemy czuć jedno i drugie)

- Słuchanie tekstu Jolanty Kucharczyk *Moje uczucia*.

*Żal mi minionych wakacji, urodzin, które już były,
i tego, że odwiedziny babci już się skończyły.
Smutno, że tata wyjechał, mama tak mało ma czasu,
i złość mnie bierze, że brat mój robi tak dużo hałasu.*

*Tu, w moim sercu, mieszkają uczucia: miłość, radość i smutek.
Czasem jestem tak bardzo szczęśliwy, lecz czasem także się smucę.
W kieszonce kasztan na szczęście o tym wciąż przypomina,
że wszystko, co jest tak smutne, kiedyś z czasem przemija.*

*Zobacz, już się uśmiechasz, bo znowu będą wakacje,
tata niedługo już wróci, z mamą pójdziesz na spacer.
Po burzy zawsze jest tęcza, po deszczu słońce znów świeci,
po chwilach trudnych i smutnych znowu szczęśliwe są dzieci.*

- Rozmowa na temat tekstu.
 - Co mieszka w sercu?
 - Czy zawsze jest nam wesoło?
 - Czy zdarza się, że coś was smuci?
 - Czy zdarza się, że coś was złości?

Rodzic przypomina, że uczucia, emocje są czymś normalnym, naturalnym, co zawsze towarzyszy ludziom – dorosłym i dzieciom. Ale należy pamiętać o tym, że po burzy zawsze jest

tęcza, po deszczu słońce znowu świeci, po chwilach trudnych i smutnych znowu szczęśliwe są dzieci.

- Rysowanie na kartkach tego, co cieszy dzieci, i tego, co je smuci. Dla każdego dziecka: kartka podzielona na pół – w lewym górnym rogu rysunek chmurki, a w prawym górnym rogu – słońeczka, kredki.

Po lewej stronie kartki (chmurka) rysują to, co je smuci, a po prawej stronie (słonko) – co je cieszy.

2. Zabawy z literami:

<http://pisupisu.pl/przedszkole/znajdz-litere-male-litera>

<http://pisupisu.pl/przedszkole/znajdz-slowo-w-zdaniu>

<http://pisupisu.pl/przedszkole/sylaby-dla-najmlodszych>

Ćwiczenia proszę rozłożyć na kilka dni.

5 czerwca (piątek)

1. Ćwiczymy dodawanie i odejmowanie:

https://www.matzoo.pl/zerowka/policz-i-dodaj_51_330

zadania przepisz do zeszytu

https://www.matzoo.pl/zerowka/odejmowanie-w-zakresie-10_52_5

zadania przepisz do zeszytu

2. Utrwalenie piosenki *Jesteśmy dziećmi*.

A może spróbujecie zaśpiewać a mama nagra filmik i zamieści go na grupie Słoneczek? Powodzenia!!